

**МОЛИТВА ЗА
УКРАЇНУ**

ФЛЕШМОБ

Мета:

виховувати любов до України, бажання стати на її захист, повагу до національних традицій, виховання духовності, здатності до добрих вчинків

ВЕДУЧИ

Вишита колоссям і калиною,
Вигойдана співом солов'я,
Звешся величаво Україною,
Земле зачарована моя.

Україно! Ти для мене диво!
І нехай пливе за роком рік
Буду мамо горда і щаслива
З тебе дивуватися повік!

3 КЛАС

Україна - то не звук і не просто слово,
Україна - серця гук, солов'їна мова,
Україна - то земля, вкрита стиглим житом,
Що так сонячно сія під небесним німбом!
Україна - то сади, їх рясні щедроті,
То настояні меди у духмяних сотах!
Україна - то стіжки мов церковні зводи,
Україна - то стежки наших родоводів!
Україна - то Дніпро повен грай-водою,
Україна - то добро, творене тобою.
Україна - то отця мудрі настанови,
Україна - то серця, сповнені любов'ю!
Україна - то дитя на руках у мами,
То одвічні відкриття брам у світлі храми!
Україна - це і ти, це - і я, і всі ми
Осяванні з висоти Божими очима!

«Я люблю Україну свою» 3-4 клас

2 клас

Я живу на Україні
Де річки озера сині-
Чиста в них вода прозора,
В дно глибинне світять зорі.

Найгарніші наші села,
Люди мудрі і веселі,
Хати білі, чепурненькі
Діти всі такі гарненькі.

Маки в полі червоніють,

І волошки ген синіють,
Всі сади такі плодючі
Огороди всі родючі.
Наша Україна мила,
Донька я твоя щаслива.

Ще малий, але ж сміливець_
Сам біжу у гай...

Ти, мій хлопче,українець-
Те запам'ятай.

Ще мала, а по барвінок
Вже ходила в гай...

Ти, дівчатко українка-
Тож, не забувай.

Пісня «Я – маленька українка»

3 клас

Хлопчик. Ми ще маленькі, але вже всім серцем любимо свою Україну. А коли підростемо будемо гідними громадянами.

Дівчинка. Хто ти, хлопчику, маленький?

Хлопець. Син я України – неньки!

Українцем я зовуся

Й тою назвою горджуся.

Дівчинка. А почім тебе впізнаю?

Хлопчик. По українському звичаю

В мене вдача щира й сміла,

І відвага духу й тіла

І душа моя здорова

Українська в мене мова!

Хто ти, дівчинко, маленька,

Дівчинка. Доня - України – неньки!

Українкою зовуся –

й тою назвою горджуся.

ВЕДУЧИ

Ти мені боліла важко ранами,

Як тебе хотіли розп'ясти...

І нитками - чорними й багряними —

Власний образ вишивала ти.

Вишивала ніжністю суворою,

Муками і полум'ям надій...

Я читаю всю твою історію

На сорочці вишитій твоїй.

Бачу, як злітала блискавицею,

Пломеніла правдою в борні...

І стікала мужньою живицею

На хресті, на палі, на вогні.

Ведуча1: Скільки разів розпинали нашу Україну?! Ведучий1: Скільки розлилось невинної крові!

Ведуча2: Скільки молитов вознеслось до Бога від скривдженого, поневоленого люду за крашу долю, за волю, за право гордо сказати: Ми- українці!

Читці «МИ – УКРАЇНЦІ»

1. Ми українці – нація Тараса, Ми – сагайдачні і кармелюки, Коли прийшли ми – не полічиш часу, Ми древні і безсмертні, як віки.

2. Нас мордували, нас тягли на плахи. О! Скільки потекло кривавих рік! Хотіли ополячити нас ляхи, А росіяни зрусити навек.

3. Та все даремно. Знову ми і знову Жбурляли всіх у темряву й багно, Залишилися ми і наша мова Настояна на сонці, як вино.

4. Ця мова може світ зачарувати, В ній все – і грім, і шерехи гаїв. У неї, мабуть, вчилися співати Не тільки наші – курські солов'ї.

5. І тому їй не зникнути ніколи, І підкоряти щирістю світи. Ми живемо – Івани та Миколи, І всі народи рідні нам брати.

6. Ми живемо, і нас не подолати, Не покрити наші язики. Бо є Шевченки майже в кожній хаті, Є Сагайдачні і Кармелюки.

(танець 4 клас)

Українка.

Я українка вірою і кров'ю
Моє коріння тут у цій землі,
Вона моєю живиться любов'ю
А я страждаю болями її.

Українець

Я українець син народу того,
Що відвикає нині від ярма
Я не корюся, я молюся Богу.
Я вірю в те, що все це не дарма.

ВЕДУЧИ

Непроста історія країни,
Нашої Вітчизни України,
Нові вишивання її долі,
Паростки нового поки кволі.

І б'ємось в житті немов підранки,
Крають душу чорні вишиванки,
Чорний колір інші забиває
Лиш надія душу зігриває.

Україно! Ти моя молитва,
Ти моя розлука вікова.
Гримотить над світом люта битва,
За твоє життя, твої права!

Україна: В огні та диму страждають мої міста. Мене понищено, спалено. А найбільше серце обливається кров'ю за сотні моїх дочок і синів, які загинули від куль власної влади. Ще болять і кровоточать рани, земля захлинається від крові та сліз матерів, сестер, побратимів.

«Небесня сотня»... Юнаки, батьки
Їх імена мені ніколи не забути-
Вони ж за мене полягли,
Так як і ті, що захищали Крути.
Щемить у грудях, і душа болить

За долю мого рідного народу.
Але у серці іскра ще горить,
І не втрачаю віру у свободу.

Пісня Маки»

Трагічна музика (відеокліп) «Зима, що нас змінила» (на підлозі надпис із маленьких свічок «Героям слава», стіл, на столі вишитий рушник, ікона Божої матері, свічка, квіти з чорною стрічкою).

Зима ще холодом морозить.....
І вітер вдаличінь відносить
Душі Героїв, що на Майдані повмирали.
Вони боролись проти беркутів без зброї,
Проти жорстоких, клятих снайперів,
Завжди вони для нас будуть герої.
Вони вмирали з криком "Слава Україні",
А снайпер злий не хибив, попадав,
Не кожен з воїнів родився в Україні,
Але кожен з них за неї помирав.
І знову помирають в нас на Сході
Уже від рук проклятих Путіна-убивці,
Він ворог для усіх народів.
Коли нап'ється крові кровопивця?
Простими були' вони, як ти і я,
А померли як герої,
За те, щоб в нас була своя земля.
Схилимо ж, перед загиблими, голови
додолу свої.

(До напівпрозорої чорної ширми підходить в чорній одежі підходить мати, ставить запалену свічку і квіти)

1 Мати: Синочку, вже тебе нема, закрилися навіки очі твої,
Душа у вічність відійшла,
Ти так хотів добра й свободи
Й за це поклав своє життя.
А ти не гасни, нам весь час світи
Ясним вогнем, на промінь сонця схожим
Я вірю – ти серед святих
Перебуваєш там у Царстві Божім.

(Голос сина із-за напівпрозорої ширми);

І Син: Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь Твою.
Прийду на світанні в садок із росюю,
А, може, дощем на поріг упаду.
Голубко, не плач. Так судилося, ненько,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько
Розкажу, як мається в домі новім.
Мені колискову ангел співає
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває

Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.

Ангел. Не плачте, мамо. Ваш син у Небесній сотні. Йому вже не болять рани. Він прийде, коли Ви спатимете, і розкаже, як любить Вас. Не плачте, тату. Дайте поплакати Україні. Вже не тече кров із ран Вашого сина. Не пече йому у грудях більше. Вже у сотні своїй небесній стоїть на варті. Праворуч від Бога. А ліворуч – його побратими. Андрійки, Васильки, Іванки, Назари, Устими – усі ті, хто нині названий Небесною сотнею. Вони були звичайних хлопцями, а стали Героями, бо в мить останню віддали нам найдорожче, що мали, – життя своє. За нас віддали. Аби ми жили. Долюбили за них, дітей їхніх доколихали, пісень за них доспівали. Не плачте, мамо. Дозвольте поплакати світові.

Пісня «Над землею тумани»

Ведучий. Сьогодні на нашу рідну землю прийшло нове лихо - війна на сході України, біль утрат. Майже рік ми не можемо спати спокійно: знову гинуть найкращі українці, цвіт нації. Серед тих хто боронить нашу Україну - наші земляки, які не задумуючись пішли захищати кордони держави.

Учень: Це не сон, не синдром маячні,
Ця війна не в далекій країні,
Не в Іраку чи десь там в Чечні,
А в вишневій моїй Україні.
Саме тут всі її вояки
Схід країни від зла захищали,
Бились на смерть мої земляки,
Кров'ю землю святу поливали.
Щоб країна ввійшла в майбуття
Вільна, сильна, без чвар та війни.
Віддали найцінніше – життя,
України найкращі сини!

Вірш «Я – Україна»

9 клас

Я – Маріуполь!
Я – Волноваха!
Я - на снігу закривавлена птаха!
Я – жінка!
Я – мати!
А я - ще дитина!
Та ім'я одне в нас: Ми – Україна!
Я – Львів!
Я – Попасна!
Я – місто Тернопіль!
Я – летовища розвіяний попіл!
Я – кіборг розстріляний!
Полонений комбат!
І рани усіх у мене болять!
Зглянься, Боже, праведний світе,

Бо гинуть і гинуть сини мої – діти...
Дай же їм сили і мужності дай!
Я – їх розп'ятий Іродом край!
Я – Київ!
Я – Харків!
Я – маленьке село!
Поможи ти нам, світе,
Щоб війни не було!
Хай вбивцям тим
Буде кривавая плаха!
Я – маріуполь!
Я – Волноваха!

Хлопчик і мати –Україна

Хлопчик
Чому ти плачеш, душенько тендітна?
Чому ти, Україно у сльозах?
Чом сива стала небо синь блакитна?
Чому від суму не співає птах?
Україна
Від горя плачу я
Від туги і від болю
За тих в сльозах, що згинули в боях,
Що матір затулили ви собою,
Долаючи нестерпний біль і страх.
Печаль і сльози розривають груди
Як гинуть мої дочки і сини
Якби ви тільки знали добрі люди
Як стомилась від проклятої війни.
Нелюдський біль як тіло моє крають
Як душу мою хочуть розірвати
Та вороги мене не подолають
Бо встали матір діти захищати
Я витру сльози, залікую рани.
І прийде мир і спокій в наші хати
І розіб'ються вщент ворожі плани.
Героїв будуть вічно пам'ятати.

За рідну домівку поклали життя вірні діти,
герої, що завжди залишаться в наших серцях,
за землю, за матір зробили, що мали зробити,
герої не гинуть, герої живуть у піснях.

ПІСНЯ «МАТИ»

Родила сина я не для війни,
не для гармат і не для автомата.
І годувала я його грудьми -
любити вчила. а не убивати.
Плекала сокола. пишалась між людьми,
Молилася за нього. Боже милий!
Я хочу тішитись його дітьми .
А не ридати на німій могилі.
І що ж? Для чого зараз ця війна?
Чому дітей багато так згубили?

Та ж Україна. люди в нас одна
і не потрібні братські нам могили.
Всевишній Боже, зглянься над людьми
І спопели в руках ворожих зброю.
Щоби не гинули у цвіті літ сини
І не ставали Невідомими Герої.
О, Боже, дай нам сили, матрям,
Синів живими завтра знов зустріти.
І розум світлий зішли ворогам,
Щоб зупинили це страшне жахіття.

Ведучий. Багатьом із них, на жаль, не судилося повернутися живими. Вони полягли навіки.
Пам'ять! Гірка пам'ять війни! Вона ніколи не згасне. Вона ятрить мозок, збуджує уяву.

Ведуча. Пам'ять! Що ти залишила? Сльози матерів? Наречених, що не долюбили своїх хлопців? Поминальний дзвін та тепло свічки?

Віри «Без імен»

Вірші, присвячені українському солдату

Без імен
Нам невідомі всіх їх імена,
Хто їх чекає, хто за ними плаче,
Де їхній дім, як їм болить війна,
Яке в них серце - щире чи терпляче.
Як страшно їм, коли усе горить,
Коли руїни, смерть перед очима,
І як в бою важлива кожна мить,
Які в них білі крила за плечима.
Нам невідомі мрії й здобуття,
Всі їхні рани, всі слова прощання,
Вони - солдати, що кладуть життя,
Заради нас і мирного світання.
І без імен помолимося за них,
За трошки вдачі світлої, простої.
В час зрад страшних і втрат таких
гірких,
І без імен вони для нас герої.

Молитва за солдата

Господи, храни солдата,
Бо у кожного є мати,
В когось дітки і дружина,
В когось молода дівчина.
Господи, храни солдата!

Господи, храни солдата
Від куль, від дула автомата,
Нехай повернеться живим
На зло всім ворогам лихим!
Господи, храни солдата!

Хай ангели твої літають,
І хлопців наших захищають,
Від куль ховають їх крильми,
За них молитись будем ми...

Господи...спаси і сохрани....

Іванна Ротчук, 13.05.14

Ведучий. Найвищою нагородою тих, хто уцілів, - є життя, а для загиблих - пам'ять.

Ведуча. Ще довго-довго з покоління в покоління будуть передавати батьки синам і дочкам, а ті своїм дітям спогади про тих, хто залишив життя земне у 2013-2015 рр. Ця подія сколихнула весь світ, не залишила байдужою жодної душі.

Під звуки тривожної мелодії на сцену виходить сім дівчат в українських костюмах. Одна з них тримає колючий терновий вінець.

Дівчина 1.

Невпинний час страждань, людського болю
Нам відраховував і днини, і години,
Вінець терновий, оповивши волю,
Лежав і на чолі, й на серці України.

Дівчина 2 (бере вінець).

Він коле серце і стискає груди,
І голками впивається у тіло,
Чи не пора нам схаменуться, люди?
Щоб мирне сонце вже усім світило.

Дівчина 3 (бере вінець).

Цей вінець клятий стільки зла накоїв,
Історію спотворив нанівець,
Він нашу пам'ять у могилі заспокоїв,
Безславний пророкуючи кінець.

Дівчина 4 (бере вінець).

Культуру, прадідами пещену віками,
Ламав, калічив і кидав в багно,
Розчавлював колючими руками
Ту віру, що народжує добро.

Дівчина 5 (бере вінець).

Намірився й дух волі геть прибрати,

Страх сіяти і душу засмітить,
Він хоче Україну в нас забрати
І мову батьківську занастить.

Дівчина 6 (бере вінець).
Він душі наші довго міг косити,
Принажувати і вбивати людину,
Ні, досить цей вінець носити,
Ти долі іншої достойна, Україно!

Дівчина кидає терновий вінець, на сцену виходить Мати-Україна, шість дівчат передають одна одній вінок із калини, колосся, квітів, а сьома – одягає його на голову Матері-України.

Звучить фонограма пісні «Україна» (музика і слова Тараса Петриненка).

Дівчина 7.
Велична і свята, о рідна Україно,
Лише тобі карать нас, чи судить.
Нам берегти тебе, Соборну і єдину,
Й історії твоєї славу возродить.
Мати-Україна.
Народ мій є, народ мій завжди буде!
Ніхто не перекреслить мій народ –
Пощезнуть всі перевертні й приبلуди
І орди завойовників – заброд!
Всі байстрюки катів осатанілих,
Не забувайте, виродки, ніде:
«Народ мій є. В його гарячих жилах
Козацька кров пульсує і гуде».

Дівчата-читці залишають сцену, виходять п'ять хлопців.

Хлопець 1.
Народ мій є! Є пам'ять й віра,
Що нас еднають у одну сім'ю,
І хай між нами вироста довіра
Й витравлює безпам'ятства змію.

Хлопець 2 (бере свічку і запалює).
Щоб наша пам'ять нарешті відродилась
Прийшла із поневолення життя,
Щоб свічкою новою запалилась
Душа, зірвавши пута забуття.

Хлопець 3 (бере свічку).
В молитвах всіх героїв пригадаю,
Живим у Бога буду щедрості просити,
Воскресне дух, я всіх вас закликаю
Людської пам'яті нам свічку запалити.

Хлопець 4 (бере свічку).
Коли життя знов набирає сили,
В ім'я народу хай вона палає.
За муки, за життя і за могили

Хай вдячна пам'ять наша величає.

Хлопець 5 (бере свічку).
О свічко пам'яті!
Тобі горіти день і ніч
За тих, кого катовано,
За тих, кого розстріляно,
За тих, кого мордовано,
І всіх, кого не злічено...
О свічко пам'яті!
Палай у душах і серцях усіх живих.

Вірш Т.Г.Шевченка «Свою Україну любіть...»

Ведуча.

На жаль, нам знову доводиться пройти хресну дорогу своєї далекої і такої близької історії, знову приходиться пити чашу страждань. У цей день хочу низько вклонитися всім, хто в різні періоди нашої історії віддав своє життя за незалежність України. Слава Україні!

Усі. Героям Слава!
Прийми, Боже, молитву своїх дітей: ми просимо за Україну, за наш народ.

Уривок з молитви Митрополита Андрея Шептицького «За Україну і український нарід»

Моліться, люди України,
за тих, хто на передовій!
Моліться за чужого сина,
щоб вас колись потішив свій!
Ті хлопці нам не є чужими,
бо нашу волю бережуть.
Вони не знають, чи живими
до матерів колись прийдуть...

Звучить «Молитва за Україну».

Ведуча:

Нехай ніхто не половинить, твоїх земель не розтина,
Бо ти єдина, Україно, бо ти на всіх у нас одна.
Одна від Заходу й до Сходу, володарка земель і вод –
Ніхто не ділить хай народу, бо не поділиться народ.
Нехай ніхто не половинить, твоїх земель не розтина,
Бо ти єдина, Україно, бо ти на світі в нас одна.